

trempera

CORCONERIES

● L'Ajuntament ha canviat de color! Bé, no exactament: solament l'han pintat. Per cert que d'un magnífic color groc que, segons diuen alguns, li és molt adient. (Si us plau, no ens interpreteu malament) Ah!, els interiors són de color rosa.

● Els plens de l'Ajuntament són font inesgotable d'inspiració.

Al ple del 24 d'abril es va produir un fet insòlit: es va sentir la veu —preciosa per cert, segons els que la van sentir— de la regidora Sra. Bussot, que, segons contenen els assidus, ho va fer molt bé, i parlant de les obres que s'han de fer al cementiri va dir: «És molt trist que es vegin tots aquests ninxols buits».

No es preocupi que ja els anirem omplint, ja!

El problema, segons es va informar al mateix ple, és que la gent no va comprar els ninxols de la primera fila, la de baix, tot i que són més barats, pel fet que hi ha molta humitat.

● Avis als navegants!

Si a la bocana del port o a les seves immediacions, hi trobeu una mena de «carajo» que sura, no l'agafeu: podria tractar-se d'una altra cosa. I és que el «cacaducte» té el costum d'avarar-se tot sovint i ja sabeu el que passa.

● Avis als contribuents!

Les obres de la depuradora que diu que volen posar a Sant Feliu s'han apujat uns tres milions, pam dalt pam baix, d'ençà que vareu llegir el passat número d'ES CORCÓ. Que com ho sabem? Doncs, és molt fàcil; es multiplica 200 milions per l'índex d'augment del cost de la vida i ja està.

● Un «Corcó» que treballa als bancs del Senat de Madrid, ha vingut a passar uns dies de descans a Sant Feliu i ens ha contat que, en certa ocasió, l'ex-senador Camilo José Cela estava dormint tranquil·lament al seu escó quan el van cridar perquè votés. Com que no contestava, el seu veí va dir ben fort:

—Sr. Presidente, está dormido!

El Sr. Cela es va despertar tot d'una i va dir:

—¡Protesto, señora! ¡No estoy dormido, estoy durmiendo!

—No veo la diferencia —va intervenir el president de la cambra— entre estar dormido y estar durmiendo.

—¡Elemental, Sr. Presidente! La misma que hay entre estar jodido y estar jodiendo.

● També ens va contar el nostre company que no és cert l'acudit que es conta que el mateix Sr. Cela li va dedicar un pet al Sr. Xirinachs.

Diu, en canvi, que van sentir-se moltes llufes amb motiu de la votació de les lleis d'harmonització.

● Oi que sembla de fer riure? Doncs, ai deus!, tornem a casa que Déu n'hi do! S'hi sent uns bufecs d'un aire estrany que, si segueix així, podria arribar a emportar-se'n algun camp, alguna fàbrica o algun ametller.

● La qüestió de Tueda es complica cada vegada més i, fins i tot, diuen els experts que el que primer podria construir-s'hi serien uns «orinaris». Ves a saber si no arribaríem a fer-nos famosos, com va passar a Clochermerle.

● Aquest hivern, eren ja altes hores de la nit, quan passant pel passeig vam poder veure la finestra de l'alcaldia amb el llum encès. Un dels noctàmbuls —bon coneixedor, pel que sembla, dels costums del senyor alcalde— s'hi va referir tot ponderant l'esperit de treball del batlle.

—I no seria millor —va dir un altre de la colla— que enlloc d'una llum fins a altes hores de la nit hi hagués tot de regidors treballant a hores menys intempestives? Així no caldria que els afers els resolgués un de sol a hores tan inusitades.

—És que en aquest país sempre ha funcionat així!— sentencià un altre.

—És clar, i així funciona!— va concloure un quart mentre empenyia la porta de Can Seis i tothom començava a pensar de què seria el carajillo.

● Amb motiu de la Festa del Llibre hem registrat l'aparició de dos llibres d'autors ganxons: «Tres-cents acudits» d'en NARMAS i «Contes del Xafarder» d'un grup d'alumnes de l'ESCOLA PÚBLICA «GAZIEL». L'edició d'aquest darrer es va esgotar a les poques hores i ara els col·leccionistes en busquen els exemplars amb desesperació. Ànim i endavant, nois! Ah!, i una altra vegada feu-ne una tirada més llarga. I que sigui enhorabona!

● Quan comença el torn de precs, els regidors d'UCD-CDC ben agafats de la maneta, que per això la llei del «divorci» ja està al caure, per separar-se quan els convingui, abandonen el Ple. Es veu que no volen o no tenen ganes de dialogar amb els seus «representats». Per més «inri» el Sr. Xargay, en un «arrebato» digne del Dr. Cabeza, diu públicament que aquesta gent li «resbalan».

PENSAMENTS

Era un gran dolor, era un dolor únic, cruel, martiritzant... era el despertador com cada matí.

La jirafa recalcada dalt un fil-ferro, sentia cantar els ocells i es lamentava de la seva mala sort de no poder ser locutora de T.V.E.

Els lladres són el pa dels policies.

Mentre veia emplenar-se de whisky en un bar a la serp, pensava que si s'emborratxava se n'aniria a casa seva fent rectes.

Mai més tornaria a besar-la, en el seu llit el coixí restaria buit, ja mai més l'ajudaria a passar la nit en el més feliç dels èxtasi, s'havia mort la Cuteta, la gosseta de la solterona del 1er.

Va marxar de l'Aragó tot dient passi-ho-bé que cauen «jotes».

VÍCTOR

